

SA CREUETA DELS ROSARIS

Una veieta molt devota del rosari, que sempre els duia damunt, va morir, i amb els rosaris apunyats, se'n pujà al cel tot dret.

Sant Pere li *feu l'alto*:

-A on anau?

-Al cel.

-Veam es passaport.

Sa veieta el portava clar i net: era precis obrir-li ses portes del cel.

Però, què em direu? Malavetja qui malavetja i prova qui prova claus Sant Pere no pogué obrir ses portes. I, com per excusa d'aquell entrebanc, digué a sa veia:

-Ja m'ho semblava que duies es papers banyats: sa prova és que no hi ha cap clau que per tu obri ses portes del cel.

-Veam, deixau-me provar aquesta... -feu sa veieta.

-Prova tant com vulguis -li respongué Sant Pere.

Sa veieta aficà en es forat de sa clau sa creueta dels rosaris, dona volta i ses portes del Cel s'obriren de bat a bat.

Rondalla extreta de *Folklore Menorquí de la Pagesia*. Tom II de **Francesc Camps i Mercadal (Francesc d'Albranca)**